

Рис. 1.55. Рисунок, намерен на стена в Помпей. Виждаме средновековен палач с качулка, който мъкне с въже някакъв човек с плащ към дървения ешафод. От [389], с. 161.

Рис. 1.56. Изображение на средновековен рицар с шлем и забрало, открито в „античния“ Помпей. От [389], с. 161.

история това са двама императори и между тях има около 300 години.

По-дълъг вариант на същото „антично“ съобщение има в [873], №73. Вж. рис. 1.57. Предлаганият от В. Фьодорова в [873], с. 74 превод на надписа ОТКЪСВА, както трябваше да се очаква, Нерон от Валент. Няхаме възможност да проверим авторитетността и на двата превода.

В „античния“ Херкуланум са намерени ярки свидетелства от ХРИСТИЯНСКАТА ЕПОХА. Например на рис. 1.61 е показана християнска стая за молитви в Херкулан, открита по време на разкопките. На стената има голям кръст.

13.3. РАЗПАДЪТ НА „СТАРИТЕ“ ПАМЕТНИЦИ УЖ РЯЗКО СЕ УСКОРИЛ В ДНЕШНО ВРЕМЕ

През XX в. археолозите и историците забелязват следния странен процес. Повечето „древни“ паметници от последните 200–300 години, тоест от момента, когато почват непрекъснато да ги наблюдават, кой знае защо, са обхванати от ПО-ГОЛЯМ И ПО-БЪРЗ РАЗПАД, отколкото през предишните уж столетия и дори хилядолетия. Примерите са общоизвестни: Епидавърският театър, Партедонът, Колизеят, дворците във Венеция и т.н. [228], [144], [207], [456]. Ето една бележка от вестник „Известия“, 31 октомври, 1981 г.:

„СФИНКСЪТ ЗАГИВА. Статуята на прочутия сфинкс неколебимо стоя близо пет хиляди години в Гиза (Египет).